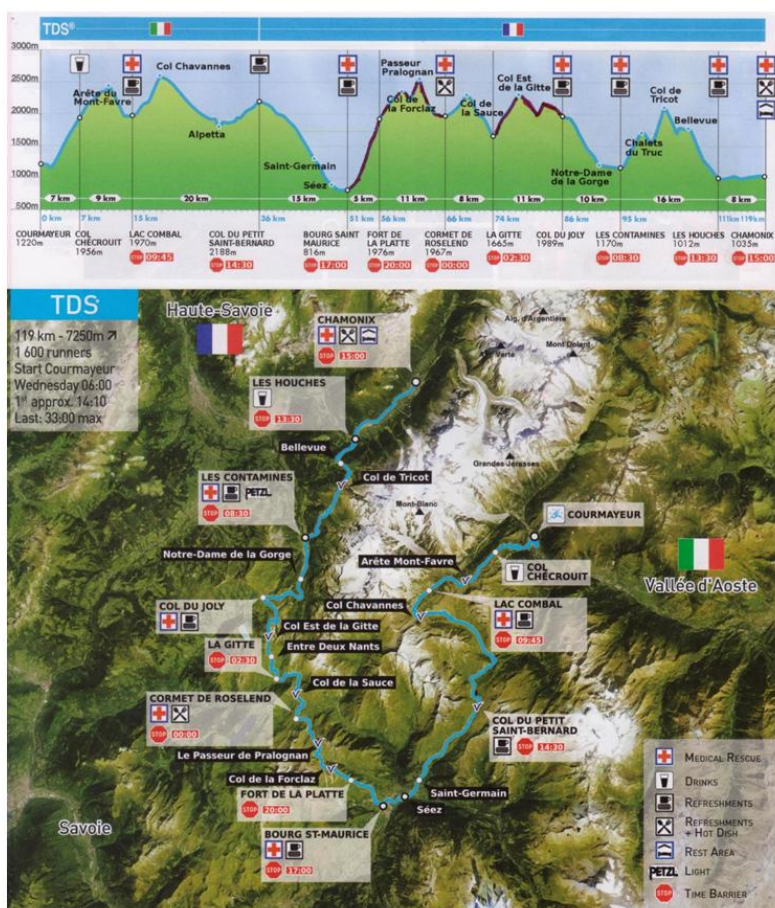

TDS® 2015 race report

TDS jeb *Sur les Traces des Ducs de Savoie*. Latviski tas būtu „*pa Savoijas hercogu pēdām*”.

Piedzīvojums, kurā guvu jaunu pieredzi, piedzīvoju kalnu un saules varenību, neaprakstāmu atbalstu un dzirdēju neskaitāmus „bravo”.

Distances parametri:

Distances garums: 119 km

Vertikālais kāpums: 7250 m

Kontrollaiks: 33 stundas

Starts: Trešdien, 26. augustā plkst 6:00

Courmayeur, Itālijā

Race	Distance, km	Average race time	Technical difficulty
OCC	53	10:30	Some difficulties
CCC®	101	22:00	Quite difficult
TDS®	119	27:30	Difficult
UTMB®	168	40:00	Quite difficult
PTL®	300	136:00	Very difficult

Technical difficulty	Terrain	Requirements
Some difficulties	Paths sometimes steep ; a few stone fields ; altitude 2000m	Experience of hiking in the middle mountain ; capable of being autonomous for 4 or 5 hours ; the knowhow for confronting difficult conditions (rain, wind, cold (< 0°C), snow)
Quite difficult	Paths sometimes steep ; some areas with stone fields ; altitude 2500/2600m	Experience of hiking in the middle mountain ; capable of being autonomous for 4 or 5 hours ; the knowhow for confronting difficult conditions (rain, wind, cold (< 0°C), snow) day and night
Difficult	Unclearly marked paths ; very long ascents and descents ; exposed passages secured with a rope ; use of hands necessary to balance oneself ; remote itinerary ; altitude 2700m ; few refreshment points	Elementary experience of the mountains ; capable of being autonomous for 5 or 6 hours ; the knowhow for confronting difficult conditions (rain, wind, cold (< 0°C), snow) day and night
Very difficult	Often without paths ; exposed difficult terrain ; tricky grassy slopes ; some easy rock climbing ; glaciers and névés with a risk of sliding ; very remote itinerary ; altitude > 3000 m ; no refreshment points	Good experience of the mountains ; ability to orientate oneself ; capable of being autonomous throughout the day ; the knowhow to confront very difficult conditions (very heavy rain, abundant snow ; high winds ; intense cold <-10°C) day and night

Ceļš uz Courmayeur

Autobuss, kas mani nogādāja Itālijas pilsētiņā Courmayeur bija plkst.3.45 no rīta – tātd celties nācās jau plkst.3:00. Iemigt iepriekšējā vakarā nu nekādi nesanāca, kā rezultātā gulējis biju tikai trīs stundas. Tas, protams, mani darīja mazliet nervozu jau no paša rīta, jo zināju, ka gultā tikšu tikai nākošās dienas rītā. Iemesls skriet ātrāk 😊. Brauciena laikā pa ceļam uz startu mēģināju iemigt visur, kur vien iespējams. Courmayeur ierados ap plkst.4:20. Tipiskā rindas izstāvēšana uz labierīcībām 30 minūšu garumā, neliela atpūta stadionā un brokastu notiesāšana un tad jau ceļš uz starta līniju. Nododot savu mantu somu, ārā bija samērā auksts, taču savu virsjaku par spīti nolēmu no somas ārā nevilkt, jo vakar taču tik ļoti centos to smuki iepakot, turklāt prognozēja ļoti karstu dienu, tāpēc nolēmu, ka labāk kādu brīdi pasalšu. Šogad uz startu ierados tikai 15 min pirms šāviena – līdz ar ko atrados kādu trešdaļu no dalībnieku masas beigām 😊, kas nozīmēja to, ka startā būs jāpastrādā, lai izlauztos uz priekšu. Bija tumšs un daudzi jau bija uzvilkuši savus lukturīšus. Arī to nolēmu nevilkt, jo zināju, ka drīz ausīs rīts un tas būs jāliek atpakaļ somā. Spiežoties kā silķes mucā, aukstumu lāgā nejutu, tātd viss bija labi! 😊

Starts. **Courmayeur**, plkst. 6:00

Un beidzot varu mesties cīņā ar kalniem! 119 km un būs miers – vismaz uz kādu laiku ☺
Stratēģija vienkārša – visur, kur plakans skriet, bet tur, kur kāpums – soļot. Jau pašā startā cenšos lauzties uz priekšu, jo apzinos, ka sākoties serpentīniem un šaurajām takām, tas būs sarežģīti izdarāms.

6.6km MAISON VEILLE / CHECROUIT

Laiks distancē – 01:06:13

Ātrums – 5,96km/h

Augstums – 1959 m

Pozīcija – 394

Šis kontrolpunkts pienāk nemanot. Paguvis esmu iztukšot tikai knapi vienu pudeli – to pašu arī uzpildu. Kāpiens pirmajā kalnā ir pāri pusei, un sajūtas tīri labas. Jūtos kā uzvarētājs, neuzvelkot vējjaku – ik pa laikam skrējēji apstājas, lai izģērbtos un sapakotu somu. Yeah... mana pirmā iekšējā uzvara :D Satieku vēl vienu latvieti – vārda brāli, kuru satieku ik pa laikam līdz pat distances vidusdaļai.

11.1 km **ARRETE MONT-FAVRE**

Laiks distancē – 01:54:39

Ātrums – 5,61km/h

Augstums – 2409 m

Pozīcija – 331

Kāpiens pirmajā virsotnē rāms un mierīgs. Iekšā visu laiku sēž mazs velnēns, kas saka, ka jāskrien garām priekšā kāpjošajiem, ko arī pie katras izdevības cenšos darīt. Tā parasti notiek, ja uz startu ierodas novēloti. ./

15.0 km **LAC COMBAL**

Laiks distancē – 02:23:30

Ātrums – 8,07km/h

Augstums – 1970 m

Pozīcija – 352

Pat nemanot, pieveikts jau pirmais kāpiens un klāt noskrējiens. Juzdamies vēl svaigs kā gurķis, raiti notenterēju lejā bez lielas piepūles, un tad jau seko arī sen kārotā zaļā pietura, kur drīz vien pamanu, ka man blakus pieslēgušies arī citi nepacietīgie. Es, pēc dabas būdams kautrīgs puika, vēl atrodu krūmus, lai kaut cik pieklājīgi tas izskatītos no malas, taču liela daļa bez kompleksiem pāiet divus soļus no takas un svilpodami arī atvieglojas. Pavisam vienkārši – nekāda stresa.

Un tad jau nākamais kontrolpunkts – nolemju atsākt nūdeļu zupas un melnās tējas tradīciju, kas stipri palikusi atmiņā no iepriekšējā gada skrējiena. Turklāt ir taču brokastu laiks! Tomēr ar degustāciju īpaši neaizraujos – ātri iekšā kuņģī un atpakaļ trasē. Galu galā šeit neatbraucu ēst 😊

19.7 km **COL CHAVANNE**

Laiks distancē – 03:17:55

Ātrums – 5,22km/h

Augstums – 2584 m

Pozīcija – 270

Kāpiens uz pirmo augsto virsotni. Atrasdamies kārtīgā skrējēju vagonā, ik pa laikam cenšos pašmaukt garām kādai grupīnai. Un tā līdz pat augšai. Bet ar šādām izdarībām aizrauties nevar – var sanākt nepatīkams kritiens. Tad uzrodas helikopters – gadu nav redzēts. Esmu spiests secināt, ka šogad kadrā netikšu, jo tas riņķo ap virsotni, bet man līdz turieni vēl gabaliņš. Nu labi – katru gadu tā nevar paveikties..

Ja kāpiens ir augšup, tad jāseko arī kāpienam lejup. Šajā gadījumā tas ir ļoti lēzens un patīkami pārvarams. Tomēr šeit man ik pa brīdim palido garām zemu lidojoši objekti (lasīt - skrējēji). Šķiet, ka man atriebjas tie, kurus kalnā es noskrēju. Bet ainava paveras tiešām neaprakstāma, un tā kā šobrīd vēl arī skats uz dzīvi ir svaigs, tad spēju to pat vēl pabaudīt :D Sāk parādīties skrējiena lielākā problēma – ūdens deficīts. Redzēdams, ka rezervē palicis tikai nedaudz, pie pirmā strautiņa uzpildu savas pudeles. Tajā mirklī vēl neapzinās, ka tā man būs pamatīga problēma visa turpmākā skrējiena laikā.

36.3 km **COL DU PETIT ST BERNARD**

Laiks distancē – 05:18:34

Ātrums – 8,26km/h

Augstums – 2188 m

Pozīcija – 240

Jāsaka, ka pat nemanot atkal klāt ir kārtējais punkts. Tuvojoties kontrolpunkta teltij, parādās arvien vairāk atbalstītāju, kas sastājušies un sasēdušies gar ceļa malu. Vienā momentā ovācijas uzkāpj tik ļoti, ka nodomāju – nāk kāds vietējais francūzis vai kas tamlīdzīgs, taču ziņkārības vadīts pametu skatu atpakaļ, lai arī savām acīm ieraudzītu ovāciju cēloni, bet neviena tur nav! Tikai tajā brīdī saprotu, ka tas viss man vienam! Pilnīgi nezinu, kur no priekiem lai liekas! Spēju tikt pateikties un klanīties. Sajūtas fascinējošas – patiesībā esmu tik ļoti apstulbis, ka atjēdzos tikai pie nūdeļu bļodas. Tālāk jau atkal ceļš lejup. Šajā pārskrējienā parādās pirmā problēma – pēdas piepampusas un šņoru vietās pamatīgi spiež un berž. Pat palaižot vaļā šņores, labāk nepaliek. Nepatīkamā sajūta pēdas augšdaļā nepazūd un arī laiks paliek arvien karstāks. Pa ceļam atkal palaimējas pasmelt ūdeni no ceļā esoša strautiņa.

50.6 km **BOURG ST MAURICE SORTIE**

Laiks distancē – 07:29:29

Ātrums – 6,55km/h

Augstums – 837 m

Pozīcija – 269

Pēc 7 h 30 min pieveikts jau 51 km. Šobrīd manā prātā distance vēl nav attaisnojusi savu augsto sarežģītības pakāpi. Tik tālu viss šķiet patīkami skrienams un baudāms. Varbūt tas tikai tāpēc, ka vēl jūtos svaigs – īsti nezinu. Pirms nonāku kontrolpunktā, klāt ir arī mans skrējiena lielākais murgs – karstums. Kontrolpunktā kā jau ierasts ieēdu un uztaisu nelielu apkopi savām pēdām – uzlieku *teipu* uz noberztajām vietām un problēma atrisināta. Ienāk prātā teorija par karstumu, ūdeni un sāli – šie trīs elementi labi savienojas. Dodoties ārā no kontrolpunkta, seko ekipējuma pārbaude – jāatrāda telefons, lietus jaka un 2 lukturīši. Sīkums – man viss ir :D Tagad priekšā kāpiens, ko organizatori nosaukuši par bīstamu. Skrienot pa pilsētiņas ielām, mani un citus skrējējus pavada daudzi acu skatieni. Neesmu pat ticis ārā no pilsētas, kad jau atkal esmu izslāpis no karstuma un saprotu, ka ar dzeramo nūdien būs problēmas. Par laimi pie pašas pilsētas robežas satieku meitenes, kuras izveidojušas tādu kā nelegālo dzirdītavu, bet vienaldzīgo tik un tā nav, lai gan palīdzība no malas nav atļauta. Un te dienas lielākais kāpiens ir sācies!

55.9 km **FORT DE LA PLATTE**

Laiks distancē – 09:20:45

Ātrums – 2,88km/h

Augstums – 1973 m

Pozīcija – 248

Sākumā viss it kā labi, bet karstums kāpj ātrāk nekā es kalnā. Sākumā jau viss vēl normāli, ir ēna, bet, paskatoties uz augšu, redzu, ka tur koku vairs nav. Nākošais punkts ir 1973 m augstumā, bet es neesmu pat vēl 1400 m pārvarējis, kad ūdens jau atkal iet uz beigām. Karstums ir tik liels, ka sāk parādīties skrējēji, kas apsēdušies takas malā, lai nedaudz atvilktu elpu. Arī es vienā mirklī nolemju nedaudz atpūsties uz kādu minūti, taču ūdens problēmu tas neatrisina. Ar nelielu skaudību noskatos uz tiem skrējējiem, kas no somas izvelk rezerves pudelīti ar ūdeni. Ak, šie saprātīgie cilvēki! Turpinot kāpt kalnā, uzrodas vēl viens labdaris, kas no savas ēkas ir izvilcis ūdens šļūteni un cienā visu garām skrējējus – vienaldzīgo atkal jau nav. Saimnieks ar tāds runātīgs, pāris minūšu laikā pagūst noskaidrot, no kurienes esmu, kādas ir kaimiņvalstis utt. Tālāk turpinās 600 m vertikālais kāpums – nav jau ļoti daudz, bet tā saule... Palielieties augstumam, koki un krūmi sāk pazust un līdz ar to arī glābiņš no saules stariem. Ļoti ceru, ka kāpjot augstāk pazemināsies gaisa temperatūra un parādīsies lielāks vējiņš. Tā nenotiek! Un vēl manas melnās drēbes.. ☹ Pirms nonācis galā, jau nolemju, ka pie cietokšņa atradīšu kādu ēnas plekšti un tur iemetīšos uz kādu mirkli, bet še tev – tādas vietas vienkārši nav...

Lai šis kāpiens tiktu nobeigts, jāpieveic vēl 400 metri vertikālais kāpums, kas izstiepts apmēram 3 km garā distancē, tad nedaudz uz leju un tad pati kulminācija – vēl kādi 300 m uz augšu apmēram 1.5 – 2 km garā distancē.

Turpinādams ceļu uz kalna virsotni tomēr ceru sastapt kādu ēnainu vietu, kur paglābties. Šur un tur tas arī izdodas. Par to, ka šis kalns un karstums paņem daudz spēkus ne tikai man, bet arī citiem skrējējiem, liecina tas, ka ik pa laikam parādās pārgurušas sejas, kas bezspēkā atsēdušās uz tuvākā akmens, kas, ja paveicas, atrodas ēnā. Arī mana pārlicība un dinamiskums ir iztvaikojis gaisā. Sāk parādīties visādas stulbas domas, bet viens gan ir skaidrs – ir jāturpina. Kad kārtējo reizi esmu noparkojies, jau kuro reizi mani panāk otrs Edgars, kuram karstums laikam nav kaitējis tik ļoti kā man. Viņa uzmundrināts, turpinu kustību uz augšu.

62.1 km **PASSEUR DE PRALOGNAN**

Laiks distancē – 11:11:08

Ātrums – 3,36km/h

Augstums – 2546 m

Pozīcija – 267

BEIDZOT....Beidzot esmu sasniedzis kalna virsotni. Tas prasīja 3 stundas un 40 minūtes. 11 kilometri ar 1908 m vertikālo kāpumu gandrīz 4 stundās! Ok!!! Labi, aizmirstam šo kāpienu, tagad jādomā kā tikt lejā. Edgars (tas otrs) vienkārši aizlido (manā skatījumā), bet es vēl mirklīti pavēroju, kā tas notiek. Šeit pamazām parādās nepieciešamība pēc alpīnista iemaņām. Pieturoties pie virvēm, nokāpjam pārsimts metrus uz leju un tad vēl kādu krietnu brīdi pa klinšaino kalnu brienam uz leju. Viss, ko šobrīd gribu – tikt līdz 66 km kontrolpunktam un mazliet pārdomāt dzīvi, lai jau ar jauniem spēkiem varētu turpināt.

66.4 km **CORMET DE ROSELEND**

Laiks distancē – 12:03:36

Ātrums – 4,93km/h

Augstums – 1976 m

Pozīcija – 269

Ar pamatīgu labsajūtu ieskrienu/iesoļoju šajā punktā. Tas nozīmē, ka distances lielākā daļa ir pieveikta, tagad tikai sākums atlicis. Ieejot šajā punktā, mani pārsteidz viens aziātu kolēģis – viņš laikam ir tik ļoti sašauts par šo etapu, ka aiziet uzpīpēt. Amizanti... maigi izsakoties.

Ko tur daudz par viņu. Daudz negaidot, ķeros pie kārtīgas itāļu maltītes – pasta ar boloņas mērci un parmezāna sieru. Pārgērbjos – uzvelku citas drēbes (gaišākas – tik žēl, ka novēloti). Nesteidzīgi sakārtojos un dodos uz izeju, nolēmdams šo etapu veikt pavisam mierīgi, jo jūtu, ka vēl neesmu atguvies no trakā karstuma. Šeit laikapstākļi strauji mainās un zinu, ka gaiss strauji atdzisīs.

74.5 km **LA GITTE**

Laiks distancē – 13:57:11

Ātrums – 4,28km/h

Augstums – 1663 m

Pozīcija – 235

Turēdams mierīgu tempīgu, ar domu – galvenais būt kustībā – nonāku arī 75 km punktā, kas palicis atmiņā ar nemitīgiem alpu govju zvaniem un klinšainām grēdām. Govs zvani labi palīdz pret uzmācīgo miegu, kā nekā iepriekšējā naktī gulētas bija vien 3 stundas. Vadoties pēc organizatoru norādēm, nākamais kāpiens skaitās bīstams, tomēr pats to nesajūtu. Šī etapa laikā iestājas tumsa, un līdz ar to arī vēsums, kas ļauj man atgūties un pilnīgi sajūtu, kā atgriežas spēks un mundrums.

85.3 km **COL JOLY**

Laiks distancē – 16:24:55

Ātrums – 4,37km/h

Augstums – 1989 m

Pozīcija – 220

Nonākot šajā kontrolpunktā, sajūtos nesalīdzināmi labāk – esmu pilnībā atguvies no mokošā dienas karstuma. Kontrolpunktā ir redzamas daudz bezgalīgi pārgurušas sejas. Medicīniskais personāls kļūst arvien aktīvāks, novērojot un uzmanot dalībniekus. Vairāki skrējēji arī izskatās, tā teikt, aizturēti medicīniskajā punktā. Nākamajā vietā plānojas satikt atbalstītājus. Sazinos ar Baibu, ka dodos ceļā. Patīkami ir tas, ka joprojām ir laika rezerve, lai iekļautos pat 24 stundās. Nolemju sevi pārāk nemocīt un skriet – kustēties komforta zonā. Nav, ko sevi mocīt 😊

95.2 km **LES CONTAMINES**

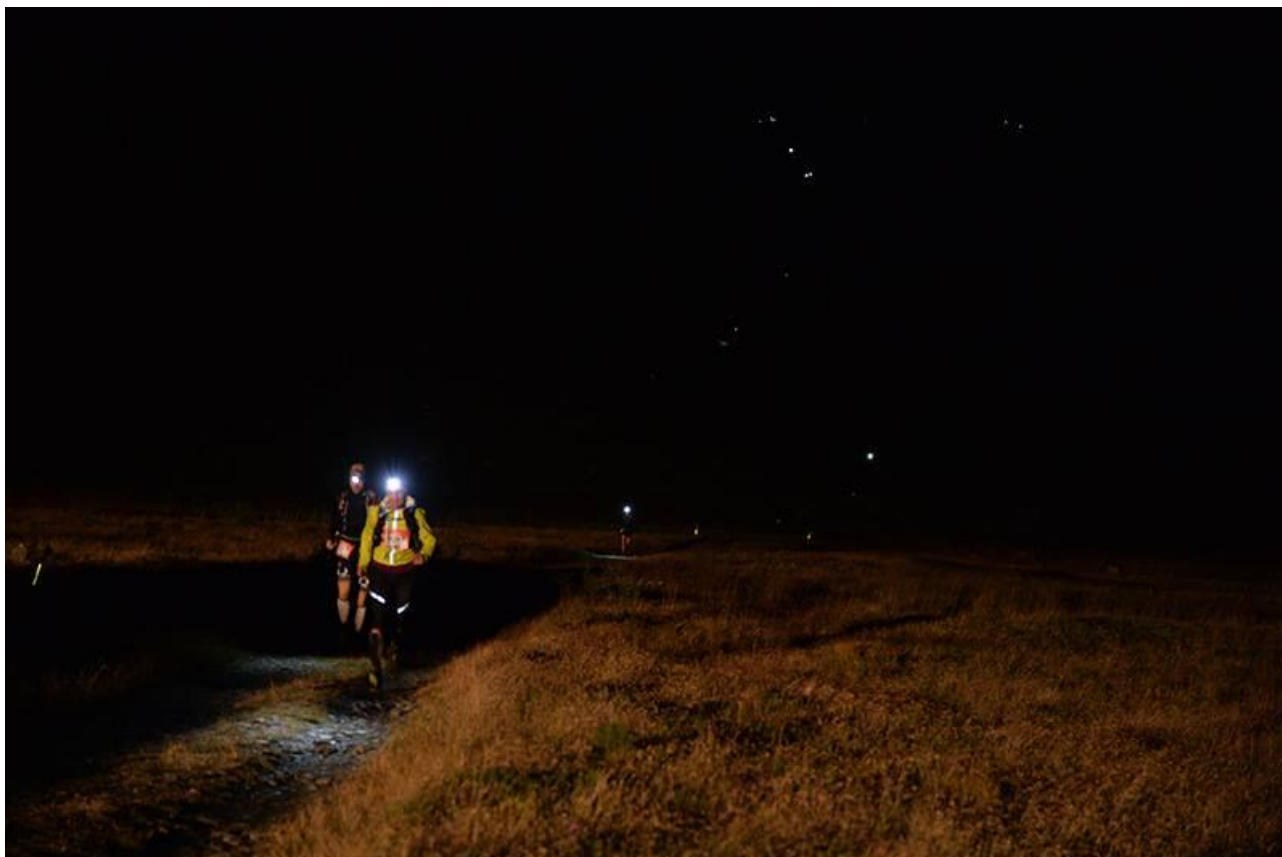
Laiks distancē – 18:06:40

Ātrums – 5,85km/h

Augstums – 1167 m

Pozīcija – 209

Ceļš uz šo punktu iet uz leju – par laimi, diezgan lēzeni. Samērā arī vientuļi, jo skrējēji jau ir tik ļoti izretojušies, ka vairs pat lāga neredz nevienu ne priekšā, ne aizmugurē. Tumsā viss ir grūti saskatāms – galvenais nepalaist garām marķējumu. Te vienā mirklī man pretī skrien trīs dalībnieki, kas sabijušies, ka marķējuma vairs nav – esot laikam nomaldījušies. Sagaidām vēl vienu skrējēju, kas apstiprina manu teikto, ka viss ir kārtībā, un turpinām ceļu. Un tie trīs aizdomīgie nemiera cēlāji pazūd no apvāršņa vienā mirklī. Nonākot *Les Contamines* ciemā, pirmais parādās Ints, ar kuru arī kopīgi nosoļoju kādus 500 m. Kontrolpunktā parādās šausmu skati – kurš apgūlies, lai atpūstos, kurš tiek medicīniski aprūpēts, kurš vemj. Jap, skats nebija patīkams, tā ir šādu sacensību neatņemama sastāvdaļa. Daudz nekavēdamies, tajā pašā laikā mierīgu garu, sagatavoju savu ierasto nūdeļu porciju un melno tēju, lai ieturētos. Tā kā gan ūdens, gan enerģijas dzēriens jau ir pamatīgi noriebies, esmu atradis jaunu variantu – ūdens ar melno tēju un viss ir bumbās! ☺ Nu ko, dodamies tālāk! Baibas un Inta pavadīts dodos pēdējā kalnu grēdā. Palikuši 24 km, un visai pārliecinoši pavadoņiem paziņoju, ka iekļausos 5 stundās. Mana prognoze divvainā kārtā bija pat ļoti precīza. Divvaini tas ir tāpēc, ka to izteicu, nezinot, kas man šajos pārdesmit km sagaida.

102.2 km **COL DU TRICOT**

Laiks distancē – 20:29:55

Ātrums – 2,91km/h

Augstums – 2126 m

Pozīcija – 193

Pēdējais kāpiens sastāv no trīs virsotnēm – pirmais kāpums 550 m, tad nedaudz uz leju un atkal kādi 600 m uz augšu, tad apmēram 500 m uz leju un tad jau kaut kāds „paugurs” noslēgumam. Ar pirmo tieku galā godam – viegli ejama taka ļauj viegli un ar salīdzinoši nelielu piepūli sasniegt pirmo virsotni. Noķeru citus skrējējus, ar kuriem, īsas sarunas laikā, kopīgi nonāku pie secinājuma, ka gribam alu... Pavisam cits stāsts jau ejot iekarot otru virsotni – 2120 m augstumā. Ļoti stāvs serpentīns, kas liek man atkal piezemēties. Pat reizes trīs nedaudz piesēžu, lai ievilkto elpu. Ar smagu skatienu pavadu skrējējus, kas mani apsteidz. Par spīti tam, ka ir smagi, visi viens otram uzsmaida un novēl veiksmīgu ceļu. Gan augšā, gan apakšā redzama virkne skrējēju lukturīšu gaismas, kas ļoti lēni, bet neatlaidīgi iekaro kalna virsotni. Paskatoties uz augšu, redzama arī pati kalna virsotne, kas vizuāli, šķiet, te pat vien pārdesmit metru attālumā, bet sasniegšana ir kā bezgalība... Tad, kad tas notiek, liekas, ka vairs vien tāds sīkums – atlikuši 17 km – pilnīgs nieks (vajag tak sevi kautkā mierināt) ☺

106.2 **BELLEVUE**

Laiks distancē – 21:31:54

Ātrums – 3,93km/h

Augstums – 1796 m

Pozīcija – 192

Par to pauguru man bija taisnība – noslēgumā tiešām tāda neliela pauguraina virsotne. Un kulminācijai ūdenskrituma šķērsošana pa mazu virvju tiltiņu, kas dikti šūpojas (iedomājos, cik ļoti šis tilts „patiktu” Baibai 😊). No ūdenskrituma, protams, neko neredzu, jo ir melna nakts – tik lielā šalkoņa liek nojaust tā varenību. Un tad jau pēdējais serpentīns leju. Skats uz *Chamonix* naktī arī ir ļoti skaists – taču vēl skaistākas sajūtas, kas parādās manī iekšā, iedomājoties brīdi šķērsojot finiša līniju. Izvēle vienkārša – salīdzinoši mierīgi, bet palēni virzīties uz leju (kājām šis variants patīk) vai arī ļauties gravitātei un rikšot leju ar labu ātrumiņu (šis variants nu ļoti nepatīk augšstilbiem). Atkal šeit parādās zemu lidojoši objekti, kas laikam juzdami *Chamonix* tuvumu, ir atraduši kādu 84.elpu. Noskatos uz kādiem 4 vai 5 garām skrējējiem un arī es nolemju kāpt ārā no komforta zonas un, paciešot sāpes augšstilbu muskuļos, strauji tuvojos kalna lejai. Labāk tā – ātrāk dabūšu savu alu un varēšu laimīgs iet gulēt 😊

110.9 LES HOUCHES

Laiks distancē – 22:21:13

Ātrums – 5,73km/h

Augstums – 1019 m

Pozīcija – 194

Ieraugot *Chamonix*, jau prātā raisās domas par finiša līniju. Un tā līdz pat pēdējām kontrolpunktam. Ieejot tajā, pat neko vairs īsti negribas ne ēst, ne dzert. Ik pa laikam paskrienot, lēnām atkal sajūtos kā skrējējs. Tuvojoties pilsētas robežai, sajūtos tik labi, ka jūtu, ka varu pat uzskriet, ko arī daru. Noķeru vairākus zemu lidojošos objektus no serpentīna noskrējiena un palidoju šoreiz garām viņiem. Kurš teica, ka atriebība nav salda? 😊

118.9 CHAMONIX

Laiks distancē – 23:25:19

Ātrums – 7,45km/h

Augstums – 1036 m

Pozīcija – 188

Tuvojoties finiša līnijai, spēki sarodas tik daudz, ka Baiba, atceroties pagājušā gada pieredzi, pat nolemj nemēģināt skriet līdzī. Ieraugu arī Intu ar Ilzi, kas uzmundrina pēdējiem metriem (laikam.. es patiesībā neatceros, ko viņi teica). Varētu nodomāt, ka visu distanci laidu muļķi un taupījos finiša spurtam. Tā kā ir tik vēls (vai agrs), tad ielas ir patukšas. Izskatās, ka šeit uzturas tikai apkalpojošais personāls un līdzjutēji, kas gaida savus skrējējus. Dienā būtu pavisam cita štelle finišēt. Bet ko darīt – pats vainīgs, ka tik ļoti steidzos. To pašu pāris cilvēku atbalstīts, strauji tuvojos finiša līnijai. Un beidzot....

Finišs...

Jap, šo mirkli gaidīju jau kādus 100 km. Ieskrienot finišā iestājas tāds neliels apjukums un rodas jautājums – kas tālāk?! Tā sajūta ir tiešām dīvaina – pēdējās 24 h ar konkrētu mērķi devos uz priekšu, bet tagad šī mērķa vairs nav. Iestājas tāda tukšuma sajūta. Ieraugu arī Baibu, Intu un Ilzi. Nedaudz pačupojamies un tad atceros, ka man pienākas finišētāja vestīte – svēta lieta. Tad protams ierastā iemūžināšanās pie finišētāju plakāta...

Visi priecīgi, visi smaida – Edgars mājā, varam gulēt....

Skrējiena statistika:

Dalībnieku skaits: 1600+

Finišēja: 1214

Vieta kopvērtējumā: 188

Vieta grupā: 107

Laiks distancē: 23:25:19